

Gaetano Biassini

(1790. Lodi – 1847. Kolozsvár)

Részt vesz fiatal katonatisztként Napóleon Oroszországi hadjáratában.

Ezt követően Bécsben telepedik le.

Báró Wesselényi Miklós és gróf Bélydy Ferenc meghívására azonban, Kolozsvárra utazik, ahol 1818-ban megnyitja a Redout épületében vívótermét. Gaetanonak sikerült megszerettetnie a vívást az előkelő erdélyi ifjúsággal, nála vívtak olyan jeles erdélyi arisztokraták, mint gróf Kendeffy Ádám a reformmozgalom kiemelkedő alakja, báró Jósika Lajos és báró Wesselényi Miklós.

(1790 – 1847)

1821-ben megnősült, felesége Kibédi Anna.

Vívómesteri tevékenysége mellett francia és olasz nyelvtanítást adott, valamint muzsikára és táncra oktatta Erdély fiatal arisztokratáit.

1824-ben Bölöni Farkas Sándor közbenjárására a vívóintézet, Kolozsvári Viadal Iskola néven nyilvánossá válik. Így egy évvel megelőzte a Széchényi István által alapított Nemzeti Vívóintézetet.

1834-ben a Pesti példát követve az intézet részvénytársasággá alakul, 400 Forint értékű részvényeket bocsátottak ki, melyet 26 alapító köznemes vásárolt meg. A befolyt összeget bankbetétbe helyezték, és az éves kamatból pedig Gaetano Biassinit fizették.

1835-ben Biassini visszavonult. A Kolozsvári Viadal Iskolában a vívómesteri állást Domokos vette át 1840-ig.

1837-ben megveszi a Kolozsvári fogadó épületét és szállodává alakítja át. Ez lett a központi helye a Bécstől Bukarestig közlekedő gyorskocsi járatának, ami szintén az ő vállalkozása volt. Biassini szállodája, Kolozsvár egyik legrangosabb szállodája lett.

Mivel nem volt teljes jogú tagja Kolozsvár városának, ezért 1832-ben Biasini Kajetán néven három arany polgári díj letétele mellett, Kolozsvár nemes tanácsa, a

városi polgárok közé bejegyeztette.

Vállalkozásai beindításához a Kolozsvári Viadal Iskola is többször folyósított kölcsönt a „fegyvermester” Biassininek.